

Stade for dem, at kjøbenhavnske næringsdrivende, kjøbenhavnske Kapitalister udøve en smuk og gavnlig Virksomhed i Odense eller Nykøbing, og at de egentlig helst burde blive borte — jeg tror dog, at de gøre megen Gavn ogsaa i disse Byer — staar det de Herrer Landsmænd i nærværende Forstand frit for at gøre Bengæld og komme ind til Kjøbenhavn og anlægge lige saa mange Forretninger, de ville, her, og de ville ikke blive værre behandlede her. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa den mellemkommunale Beskatning.

Jeg ønsker kun at sige et Par Ord om Aktieselskabernes Beskatning, som der er talt saa meget om. Jeg tror ikke, der kan være mindste Tvivl om, at man, naar man beskatter Aktieselskaberne, saaledes som det foreslaas her i § 12, og man samtidig beskatter Aktionærerne af den Indtægt, de have af deres Aktier, er inde paa en Dobbeltbeskatning. Det er der heller ikke nogen, der for Alvor vil benægte. Derimod siges der, at det ikke er saa slemt med en saadan Dobbeltbeskatning, den har man mange andre Eksempler paa. Navnlige jagde det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Holch), at det har man mange Eksempler paa, og det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Noch) anførte i Gaar som et Eksempel paa Dobbeltbeskatning, at i en Landkommune maatte Hartkornsejeren først finde sig i, at der lignedes paa hans Hartkorn, hans Indtægt af Hartkornet, og bagefter at statte af Formue og Lejlighed. Ja, hvis det skal være Dobbeltbeskatning, have vi ikke alene Dobbeltbeskatning, men Mangedobbeltbeskatning. Thi vi statte alle paa mange forskellige Maader, og det, vi betale Stat med, er vel i Reglen vor Indtægt, for saa vidt det ikke er vort Kapitalforbrug; men det er dog i Reglen vor Indtægt, forhaabentligvis. Naar jeg betaler Told, betaler jeg en Skat; men den kommer mig ikke til gode, naar der bliver Tale om Ligning paa Formue og Lejlighed. Det er altsaa utvivlsomt en Dobbeltbeskatning, det er det samme Skatteobjekt hos den samme Person i det samme Land, der beskattes to Gange. Jeg tror ikke, de Herrer skulle kunne nævne noget Eksempel paa en lignende Dobbeltbeskatning. Naar de Herrer sige, at de have saa mange gode Eksempler, kunde jeg ønske, at de vilde komme frem med dem, for at vi kunde se, om de virkelig ere analoge. Naar det er saa, at man af den samme Person i Virkeligheden tager Skat to Gange af den samme Indtægt, maa man virkelig moderere sine Fordringer og lade sig nøje med, at der tages 2 pCt., og ikke tale om 4 eller 5 pCt. Det 2det ærede Medlem for 6te Kredts (S.

Bedersen) havde fuldstændig Ret i, at, naar der her havde været Tale om at beskatte Aktieselskaber med 4, 5, 6 pCt., kunde det ganske sikkert ikke kaldes moderat. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil staa fast paa de 2 pCt. netop i Betragtning af, at der utvivlsomt er en Dobbeltbeskatning til Stede. Jeg vil endog gaa lidt videre; thi jeg synes, at Retfærdigheden her maatte forlange, at enhver Borger, der bliver sat i Indkomstskat, altsaa i personlig Skat, maatte kunne sige, at af den Indtægt, af hvilken jeg skal statte paa den Maade, hidrører saa og saa meget fra mine Aktier, og af dem har jeg een Gang betalt Skat, maa jeg derfor bede om, at i alt Fald disse 2 pCt. blive fradragne, naar der bliver Tale om at paalægge mig yderligere Skat. Jeg tror ikke, at de Vanskeligheder, der ville være forbundne dermed, ville være uoverkommelige; man maatte kunne forlange Bevis af den Vedkommende for, at han har den Indtægt af Aktier; eventuelt vilde man kunne bestemme, at han skulde have sine Aktier noterede, eller hvorledes man nu vilde sikre sig imod at blive narret.

Jeg maa sige, at ligesom jeg er enig med den højtærede Minister i det, der er Hovedprincippet i Loven, nemlig at den egentlige Skatteligning bør ske i Opholds-kommunen, saaledes finder jeg i det hele taget, at Loven i formel Henseende er godt og fortræffelig affattet, og jeg skal derfor blot med Hensyn til et Hovedpunkt, hvor man har taget sig paa at revidere eller regulere de bestaaende Bestemmelser, fremhæve nogle Passager, som ikke forekomme mig at være Forbedringer. Jeg tænker paa, at der i §§ 6 og 7 bruges Ordet „Ophold“ — og det er jo et Ord, man hele Tiden taler om, naar der nævnes Opholds-kommune o. s. v. — paa en Maade, som vistnok ikke stemmer med den hidtilværende Terminologi, og det er noget forvirrende. Der tales om, at man samtidig kan have fast Ophold det ene og det andet Sted, saa tales der om personligt Ophold, og derefter varieres det med at sige „skattepligtigt Ophold“ ja endogsaa: „samtidigt skattepligtigt Ophold“. Man kan have samtidig Domicil paa 2 Steder, og man kan have samtidig Bopæl paa 2 Steder, men et egentligt Ophold som et fysisk Faktum kan man ikke samtidig have paa 2 Steder, og hvis man ikke vil forstaa Ophold som identisk med Domicil og Bopæl, bør man ikke bruge dette Udtryk; jeg tror, det er forvirrende. Det er et Spørgsmaal, som har spillet en vis Rolle mellem Kjøbenhavns Kommune og andre Kommuner, navnlig hvad Landligger-spørgsmaalet angaar, idet det fra Kjøbenhavns Kommune er gjort